

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud: I. Țurcan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, A. Danilov, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Vladimir Dabija și de Societatea cu Răspundere Limitată „Smarti Computer”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Dabija împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Smarti Computer”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor cu privire la obligarea restituirii contravalorii produsului necorespunzător, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 30 iunie 2015, Vladimir Dabija a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Smarti Computer”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor cu privire la obligarea restituirii contravalorii produsului necorespunzător, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 18 septembrie 2014 a procurat de la SRL „Smarti Computer” un telefon mobil de model „Sony Xperia Z2 D6503”, la prețul de 8 799 de lei, or, ca rezultat al deficiențelor apărute, din motive necunoscute, nu a putut utiliza telefonul nominalizat, de aceea s-a adresat către pârâtă cu solicitarea de a înlocui produsul.

A menționat că după expertiza efectuată la solicitarea SRL „Smarti Computer” a primit refuz în satisfacerea cererii.

Reclamanta a relevat că la solicitarea pârâtei a fost întocmit raportul de expertiză nr. 0369505 din 10 noiembrie 2014 de către Camera de Comerț și Industrie, conform căruia deficiențele la telefonul respectiv au apărut din cauza unor deteriorări mecanice.

Nefiind de acord cu rezultatele expertizei, reclamantul a solicitat efectuarea unei expertize și la 13 mai 2015 de către Centrul Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției a fost efectuată constatarea tehnico-științifică a telefonului mobil de model „Sony Xperia Z2D6503”, conform căreia s-a constatat că

nefuncționarea corespunzătoare a telefonului a fost condiționată mai mult posibil de apariția unor deficiențe în funcționarea unor elemente radio-electronice montate pe placa de bază a telefonului, care poartă un caracter de producere și nu sunt rezultatul acțiunilor mecanice exercitate asupra elementelor constructive a capacelor pe parcursul utilizării.

Astfel, a învederat că nu a avut posibilitate de a utiliza telefonul conform destinației, ceea ce i-a cauzat prejudicii morale și materiale enorme.

Totodată, reclamantul a specificat că de nenumărate ori a întreprins acțiuni pentru a-și recupera prejudiciul, dar nu a fost posibil.

Vladimir Dabija a solicitat a obliga pârâta să restituie contravaloarea produsului necorespunzător în sumă de 8 799 de lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 5 000 de lei și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 09 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost admisă parțial acțiunea lui Vladimir Dabija; a fost obligată SRL „Smarti Computer” să-i restituie lui Vladimir Dabija contravaloarea produsului necorespunzător în sumă de 8 799 de lei; a fost încasat de la SRL „Smarti Computer” în beneficiul lui Vladimir Dabija echivalentul bănesc al prejudiciului moral în sumă de 3 000 de lei, cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei pentru efectuarea expertizei și onorariul avocatului în sumă de 960 de lei; a fost încasat de la SRL „Smarti Computer” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 370 de lei. În rest cerințele lui Vladimir Dabija au fost respinse.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 06 ianuarie 2016, SRL „Smarti Computer” a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Smarti Computer” și a fost menținută hotărârea din 09 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Pentru a decide astfel, instanța de apel prin prisma art. 12, 18 din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, art. 118, 130, 373 din Codul de procedură civilă, a considerat ca fiind întemeiată, hotărârea primei instanțe, emisă ca rezultat a aprecierii multiaspectuale a probelor în coroborare cu normele materiale aplicabile speței.

Așadar, între altele Colegiul a învederat că dezacordul apelantei cu hotărârea instanței de fond s-a bazat pe faptul că instanța de fond, face trimitere exclusiv la concluziile altui raport care ar reflecta faptul posibilei cauze a funcționării cu deranjamente a telefonului, și anume: deficiențe în funcționarea unor elemente radio-electronice, montate pe placa de bază a telefonului. Nefiind luat în considerație raportul de expertiză de către Camera de Comerț și Industrie, conform căruia s-a stabilit că motivul defectului apărut a fost exploatarea incorectă a dispozitivului, cu zgârieturi pe carcasa telefonului și a senzorului în urma intervenției fizice.

Sub acest aspect, Colegiul a remarcat că constatările Raportului de Expertiză judiciară nr. 152-155 din 29 ianuarie 2019 întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare, la cererea reprezentantului SRL „Smarti Computer”, Iurie Nichitoi, trebuie să prevaleze față de Raportul de expertiză nr. 0369505 din 10 noiembrie 2014 efectuat de către Camera de Comerț și Industrie, or, la materialele

cauzei există două rapoarte de expertiză, conform cărora se demonstrează nevinovăția lui Vladimir Dabija în exploatarea incorectă a dispozitivului.

În final, coroborând circumstanțele speței, Colegiul a considerat ca fiind necesar și întemeiat, să se țină cont în prim plan de concluziile Raportului de Expertiză judiciară nr. 152-155 din 29 ianuarie 2019 întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare, precum și a Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 754 din 13 mai 2015, efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare, considerând hotărârea instanței de fond ca întemeiată.

Totodată, referitor la solicitarea lui Vladimir Dabija menționată în referință (f.d. 128), privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei, instanța de apel a considerat pretenția respectivă ca inadmisibilă, deoarece Vladimir Dabija nu a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond.

La 18 iulie 2019, Vladimir Dabija, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs și a solicitat casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii cerinței de încasare a prejudiciului moral suplimentar, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat eronat legea, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, iar eroarea comisă îi încălcă drepturile și libertățile fundamentale ale omului

Totodată, recurentul a invocat în susținerea cererii de recurs argumente de fapt și de drept similare celor expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

La 05 septembrie 2019, SRL „Smarti Computer” a declarat recurs, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de trimitere a cauzei la rejudecare instanței de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului SRL „Smarti Computer” a indicat că consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece la examinarea cauzei a ignorat prevederile de drept material, precum și a admis încălcări esențiale ale drepturilor fundamentale ale apelantului în procesul civil.

Între altele, a învederat că instanța de apel greșit a apreciat că SRL „Smarti Computer” a fost obligată să-l despăgubească pe Vladimir Dabija pentru bunul deteriorat, or din probele prezentate la actele cauzei și cercetate de instanța de judecată nu rezultă fără echivoc că comportamentul lui Vladimir Dabija nu ar fi în legătură cauzală cu deteriorările depistate la telefon.

De asemenea, SRL „Smarti Computer” a învederat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 mai 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 13 iunie 2019 (f.d. 182), dar la materialele cauzei lipsește dovada de recepționare a acesteia de către recurent.

Astfel, recursurile declarate la 18 iulie 2019 și la 05 septembrie 2019, sunt în termen.

Examinând materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Cu referire la recursul declarat de Vladimir Dabija, Completul reține că în conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (7) Cod de procedură civilă, decizia instanței de apel poate fi atacată cu recurs în modul stabilit de prezentul cod.

În temeiul art. 429 alin. (1) Cod de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.

Art. 429 alin. (5) din Codul de procedură civilă, statuează că nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel, direct cu recurs dacă părțile consimt expres în fața primei instanțe prin înscris autentic sau prin declarație verbală consemnată expres în procesul-verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material.

Completul constată că Vladimir Dabija a declarat recurs împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarant de SRL „Smarti Computer” și a fost menținută hotărârea din 09 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Or, actele cauzei cert denotă că Vladimir Dabija nu a declarat apel împotriva hotărârii din 09 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Prin urmare, în cazul în care Vladimir Dabija nu a contestat hotărârea primei instanțe cu apel, acesta nu este în drept să declare recurs nici împotriva deciziei instanței de apel, prin care hotărârea primei instanțe a fost menținută, deoarece art. 429 alin. (5) din Codul de procedură civilă, direct statuează că nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea de apel, din moment ce legea prevede această cale de atac.

Astfel, cererea de recurs declarată de Vladimir Dabija împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău este inadmisibilă, în temeiul art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la recursul declarat de SRL „Smarti Computer”, Completul menționează că în conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Smarti Computer” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursurile declarate de Vladimir Dabija și de SRL „Smarti Computer”, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și c), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarat de Vladimir Dabija și de Societatea cu Răspundere Limitată „Smarti Computer”, împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat